

Winter Climbing Meeting Lofoty 2009

Počátkem března jsme se zúčastnili zimního srazu na Lofotech, pořádaného Norským Horolezeckým Svazem. Ideou srazu bylo propagovat alpinismus v Norsku a alespoň částečně zmapovat možnosti zimního lezení na Lofotech, kterých je nepřehledné množství. Kopce zde dosahují výšky kolem tisíce metrů, což se zdá málo, ale je nutné si uvědomit, že se nastupuje od moře (doslova). Charakter stěn i lezení připomíná Tatry, takže jsme se cítili jako doma. Počasí navíc vyšlo nečekaně báječně, takže jsme k údivu místňáků i „viděli kam vlastně lezeme“ a vyhlídky na moře a fjordy jsme si též užili dosytnosti. Opravdu malebné prostředí!

Naše účinkování ve zkratce:

1.den: motto „Něco si kluci najděte, a když se vám to bude zdát těžký, tak to ještě vylezený nebylo.“

Výsledek: Trollfestingen, prvovýstup „Stop the Reactors“, M6 A0 (M7), 150m Martin Kloufar, Christophe Dumarest, Jiří Šplíchal, 9.3.2009

2.den: „Nebudem chodit okolo horký kaše pod takovou stěnou.“

Výsledek: Vagakallen, prvovýstup „Glass Uhr“, M5 80°, 650m, Jiří Šplíchal, Martin Kloufar, 10.3.2009
+ bonus, sestup procházkou po pobřeží (viz tipy)

3.den: „Asi dáme resták ne“

Výsledek: Regenerační osekání 100metrového rampouchu cca WI 5, + procházka.

4.den: „Sehnali jsme vám loďku.“

Výsledek: Boat trip na Rulten (1062m), jednu z „nej“ lofotských hor. Vylezena nová výstupová varianta obtížnosti cca M6. Seznámení s opravdovými řezníky, kteří nám „vyfoukli“ druhý zimní výstup na kopec.

5.den: „Asi dáme resták ne.“

Výsledek: Tentokrát doopravdy.

6.den: „Ty švýcarský čísla jsou nějaký divný co, M8 (A1) WI6+, to by mě teda zajímalo.“

Výsledek: První volný přelez cesty na Abrahams tind - Nothing compares to you, 420m (Magnusek OS) s návrhem snížení klasifikace na M6 WI5.

7.den: „Dost prší co, jedeme domu.“ ...

Tipy:

- Termín „procházka po pobřeží“ s největší pravděpodobností znamená boj o přežití po pás ve sněhu v nekonečném bludišti balvanů, s tempem postupu max. 500m za hodinu. Ideální psychická relaxace pro večerní návrat ze stěny!
- Mimo pár vyhrazených sportovních sektorů se při prvovýstupech vyvarujte použití nýtů!!

- A jedna scénka: Na Rultenu nás v závěrečných délkách předbíhají týpci lezoucí kombinací stylů „nekompromisní mlátička“ a „půl centáku ledu přece drží skvěle“. Magnusek s nimi klábosí na podvrcholovém štandu: „Hele, Marco, a odkud z Itálie přesně seš?“ „Ze Slovinska.“ „Aha, a nejseš ty nakonec ten slavný Marco Prezelj?“ vtipkuje Magnusek. „Haha, jo, to jsem já.“ zní odpověď a Magnuskovi padá čelist až k nástupu. Než jsme jí našli, byli borci už na vršku. Inu, kdybych předtím věděl, že mi nad hlavou máchá mačkama držitel 2 zlatých cepínů a 6ti nominací, asi bych se bál míň.

Závěrem je nutné poděkovat všem místním organizátorům za poskytnutou péči a přátelskou atmosféru setkání, stejně jako ČHS za zprostředkování naší účasti. Tak zase někdy v zimě na Lofotech! Část fotek k článku poskytl Christophe a Marco, taktéž děkujeme.